

Vària

Tractament de les malalties tíiques

Prof. Dr. F. KOVACS (Viena)

LES investigacions etiològiques de les malalties tíiques en el curs dels últims anys ens ha portat al coneixement d'una gran polimòrfia de les bacteries tíiques i d'una gran quantitat de formes de mutació, la qual cosa dificulta en gran manera el diagnòstic bacteriològic del tifus. Existeixen també, segons les esmentades investigacions, bacils tíiques patògens i no patògens, essent possible la transformació d'uns amb altres. És discutible l'existència de virus tíiques invisibles i filtrables.

Per la gran importància que tenen les mides profilàctiques, especialment en les malalties tíiques, són de gran interès les investigacions i observacions dels últims anys. Aquestes han portat a una aproximació entre el punt de vista exclusivament bacteriològic i el social higiènic. Al costat de les ja conegudes causes productores, com contactes amb malalts, llet i productes lactis, mitjans nutritius impurs, aigua de beure, i portadors de bacils, l'atenció dels clínics s'ha fixat en certes causes ocasionals que poden provocar la malaltia. Entre elles hi ha malalties intercurrents dels budells o d'altra mena, trastorns físics o psíquics d'importància, que poden afavorir l'aparició d'un tifus que sense tal ajuda no s'hauria presentat. Segons les instructives investigacions de Weissefeilers, és molt possible que la durada de la incubació tan variable, que pot ésser d'un a 45 dies en el tifus abdominal, tingui per causa la multiplicitat de les causes ocasionals.

Per tant, la comprovació de què la malaltia tíioidea no solament depèn de la introducció de bacils tíiques, sinó de causes externes que afavoreixen la seva aparició, ha donat una gran importància a mesures dietètiques i higièniques, al capda-

vall d'elles, l'utilitzar per beure aigua no infectada, no solament per no dur bacils tíiques, sinó en evitació de processos enterítics intercurrents, que poden afavorir l'aparició d'un tifus. És també per tots coneguda l'acció perjudicial del medi, car per alguns ha estat denominat el tifus, la malaltia de la brutícia.

En aquesta lluita contra la infecció, és d'importància el conèixer la gran resistència que ofereixen els bacils tíiques i similars, al seu anorreament. L'utilitzar, per exemple, fruites i verdures l'alimentació té els seus perills, com també les conserves d'origen dubtós, car és cosa sabuda que els bacils tíiques i paratíiques poden conservar llurs vides en amanits d'ensiam i fins poden prosperar dintre les capses de conserva.

Un gros perill ofereixen els casos de tifus abortius i desconeguts, especialment presentats per criatures i també pels vells. És precís, per tant, de desenmascarar els casos sospitosos, amb els mitjans que el laboratori ens dona.

Un dels temes més difícils en la lluita contra les malalties tíiques és la qüestió de la durada en l'eliminació dels bacils, perquè fent-se per camins distints, són distints també els mitjans per a combatre la difusió del mal.

La manera més rara amb què es fa l'eliminació bacillar és per l'orina, essent les vies urinàries el punt d'on surten els bacils tíiques i paratíiques. Desinfectants de l'orina, sobretot si s'administra al començament de la malaltia, dificulten l'eliminació de bacils vius. Es dona, en cas de bacteriúria, urotropina, hetralin, saliformín, cyloformín i d'altres semblants durant moltes setmanes, encara que sigui acabada l'eliminació per dit punt. En cas que l'eliminació es faci per un sol ronyó, pot plan-